

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Zborový výlet
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Pane, nauč ma niečo od tejto prostitútky
- báseň
- ...nenáhlivý, ale pamätlivý...
- Podstata Vianoc
- Kvíz
- čítam - čítaš - čítame...
- Rozhovor s br. Dušanom Kosturkom
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

Narodil sa Kristus Pán, veselme sa!

Na čistinke v lese rástla krásna malá jedlička. Obracala svoje vetvy k slnku. Tešila sa z toho a chcela, aby to tak bolo navždy. Nastala jeseň. Všetky stromy stratili svoje listie. Len jedlička si ponechala svoje zelené ihličie. Jej zelené vetvy znamenali nádej. Potom prišla zima. Na malý strom napadol sneh. Noci boli studené a jasné a na nebi svietilo mnoho hviezd. Stromček začal tušiť: „Čoskoro sa so mnou stane niečo zvláštne.“ Jedného dňa prišli ľudia so sekerou, jedličku zoťali a zobrali si ju domov. Doma ju ozdobili krásnymi svetlami a hviezdami. Dokonca pri nej aj spievali: „Narodil sa Kristus Pán, veselme sa...!“ Keď jedlička počula spev, pochopila: „Som tu a celá žiarim, to preto, lebo sa narodil Ježiš, ktorý priniesol na svet svetlo a všetkým ľuďom daroval nádej.“

Vianoce predovšetkým nám ľuďom ukazujú, akými očami nás vidí Boh. Je to niečo veľmi potešujúce, ale zároveň nás to zaväzuje k zodpovednosti. Mnohí Bohu nedôverujú, majú o ňom pochybnosti. Mnohí sa obávajú Božieho pohľadu, vyhýbajú sa mu, alebo sa pokúšajú pred ním dokonca aj utiecť.

Milí bratia a sestry, milí priatelia, Vianoce sú v prvom rade o veľkom dare, ktorým nás obdaril samotný Boh. Tri deti raz čakali na Ježiška. Keď konečne prišiel, povedalo prvé: „Pozrite, prišiel, ale má prázdne ruky.“ „Jasné,“ pokračuje druhé, „môj otec stále hovorí, že viera nič neprináša.“ Tretie však dodalo: „Nie,“ pozrite sa predsa lepšie, On prináša seba samého.“ Čo je teda skutočným darčekom pre nás ľudí? Pre osamelého človeka je to blízkosť toho druhého. Pre hladujúceho je to chlieb, ktorý mu niekto podá. Pre človeka, ktorý nevie, ako ďalej, je to niekto, kto mu ukáže jeho cestu. Pre niekoho, kto nevidí zmysel svojho života, je to niekto, kto mu ukáže jeho cieľ. Pre niekoho, kto mrzne, je to teplo, ktoré mu druhý poskytne. Nuž teda, čo je tým darom, ktorým nás Pán Boh chce obdarovať? Ako sa tento dar prejavuje v našich životoch? Sme schopní ho ešte vnímať a vidieť?

Boh nám daroval svojho Syna. Malé Dieťa. S Jeho narodením

prichádza na náš svet nová radosť. Prichádza na náš svet nový tón. Nie je to už tá stará pieseň, ktorá nôti o tom, že jeden druhého utláča, že len nenávisť a chamtivosť ovládajú náš svet, že jeden druhému nemôžeme dôverovať a že človek je pre toho druhého vlkom. Naopak. Znie nová pieseň radosti a znie týmto svetom. S týmto Dieťaťom prišlo na svet svetlo a nádej, ktorá povznáša. Nový Boží poriadok je zrejмый: silní sa zasadia za slabých, svetlo zažiarí na tmavé miesta, ulice sa budú ozývať volaním radosti, slzy sa osušia a v domoch sa bude ozývať smiech. S Ježišom Kristom sa začína celkom nová etapa vzťahu medzi Bohom a ľuďmi. Na Vianoce nám Boh dáva možnosť pozeráť sa na Neho. A On sa na nás pozerá očami Pána Ježiša Krista. Boh nie je skrytý v nebi, nestráži iba zhora každý náš pohyb na zemi, ale je tu, v tomto malom Dieťati, ktorého narodenie si nanovo pripomínáme. Od Vianoc je Pán Boh viditeľný a badateľný, a to v Ježišových skutkoch, v Jeho slovách, v Jeho tvári, na Jeho kríži.

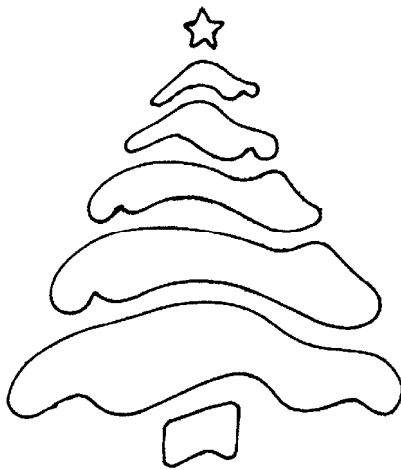
Vianoce nám, milí priatelia, pripomínajú, že sme v Božích očiach vzácní a krásni. Lebo tým, že sa Pán Boh stal v Ježišovi Kristovi človekom, bezhranične vyzdvihol našu ľudskú dôstojnosť. Vianoce pre nás nechcú byť len prázdnu spomienkou, ale oni chcú v našom živote vytvárať prítomnosť. Ježiš Kristus- Emanuel znamená, že „Boh je

s nami.“ Teda aj dnes. Aj v tomto čase. Aj v obišovskom cirkevnom zbere. Aj v tvojej rodine. Chce tam prebývať. Chce tam vstúpiť so svojim pokojom, so svojou láskou, radosťou, nádejou, chce aj tebe ponúknuť zmysel tvojho života.

Vianoce nás chcú naučiť ešte jednej veci. Chcú z nás spraviť počúvajúcich ľudí. Byť počúvajúcim človekom na Vianoce znamená, pozeráť sa! Pozeráť sa vôkol seba a vidieť tú náheru, ktorú pre nás pripravil náš Boh.

Pokojné a Bohom požehnané Vianočné sviatky a úspešný nový kalendárny rok 2015 prajú Germanovci z Blatnice.

Tomáš German

Viete o tom, že...

Viete... ako dnes vyzerajú židovské sviatky?

Jom Kippur alebo Deň zmiernenia. Je najslávnejšou udalosťou v židovskom kalendári, ktorá pripadá na 10. deň mesiaca tišri. Zároveň je to 24 hodinový, Tórou predpísaný úplný pôst. Zakázaná je práca, telesné pôžitky, ale aj kúpanie a krémovanie sa, takisto ako nosenie koženej obuvi do synagógy. Základnou myšlienkou tohto sviatku je zmiernenie a očistenie svedomia bojom za dobro, proti zlu. Zmierenie sa s Bohom, ale aj s ľuďmi.

Na Jom Kippur Hospodin dáva odpustenie niektorých hriechov z minulosti. Predpokladom toho je však hlboké duševné očistenie sa od hriechov a úprimné pokánie. Treba sa pred tvárou Hospodina zriecť všetkých hriechov. Aj keď Božia milosť je veľká, Jeho odpustenie sa týka len hriechov proti Nemu, nie tých, ktoré sú proti bližným. **Na úplné zmierenie treba odpustenie od toho, komu sme ublížili.** To znamená, že Boh sa akoby nemiešal do vzťahov medzi ľuďmi, On očakáva, že hriešnici podľa možnosti napravia to, čo zlé spôsobili a pokúsia sa s bližným zmieriť.

Podľa zvykov na Jom Kippur hlava rodiny zapaluje dve sviečky, jednu doma a jednu v synagóge, ako symbol dvoch tabúl, ktoré v tento deň Mojžiš niesol z vrchu Sinaj. Jom Kippur, ako všetky židovské sviatky sa začína predchádzajúci večer. V synagóge sa zhromaždia aj tí, ktorí zvyčajne na bohoslužby nechodia. Podobá sa to nášmu Štedrému večeru. Veriaci majú biele šaty ako symbol nového života. Prvá modlitba v predvečer sviatku vyjadruje ľútosť nad

všetkými falošnými sľubmi. Najzbožnejší ľudia ostávajú v synagóge celú noc a trávia ju modlitbami a rozjímaním. Najväčšia úloha pripadla čítaniu žalmov.

Ranná modlitba pripomína doby, keď veľkňaz v Jeruzaleme pred vstupom do svätyně prosil trikrát o odpustenie. Najprv za seba, za svojich blízkych a za celý národ. Posledná modlitba vyjadruje nádej na odpustenie.

Aj v tento deň sa trúbi na šofar. Základná štruktúra sviatku bola niekedy dotvorená a obohatená ľudovými zvykmi ako je napríklad *kaparot*, keď každá rodina potrebuje pre každého muža kohúta a pre každú ženu sliepku, najlepšie bielej farby. Môže to byť aj hus alebo iný vták, ktorým sa zakrúži nad hlavou, číta sa 107 Žalm a odrieka modlitba „synovia človeka“. Tento obrad naznačuje prenesenie hriechov človeka na zvieru, ale táto ceremónia, ako hovoria starí mudrci, bez úprimného pokánia nemá zmysel.

A teraz jednu anekdotu spojenú so sviatkom Jom Kippur:

„V predvečer Jom Kipur upozorní šéf podniku svojho nežidovského zástupcu, že celý nasledujúci deň strávi v synagóge a neželá si, aby ho rušili. Na druhý deň popoludní príde zástupca celý dojatý do synagógy a veľmi sa snaží upútať šéfovú pozornosť. Keď šéf k nemu konečne podíde, zástupca mu povie, že kurz jednej akcie klesol na 120 a treba sa rýchlo rozhodnúť. Šéf mu odpovie: Ste prepustený z dvoch dôvodov. Po prvé som vám povedal, aby ste ma kvôli ničomu nerušili. A po druhé, tu už všetci vedia že kurz medzitým klesol až na 115.“

Použité z prednášky Mgr. Romana Porubána, seniora Tatranského seniorátu.

Zborový výlet

Bol jeden pekný piatkový podvečer 26. septembra 2014, keď sme sa stretli s ďalšími členmi nášho zboru na Sigorde. Konal sa tam výlet Obišovského cirkevného zboru rôznych vekových skupín v prekrásnej prírode v rekreačnom zariadení šarišsko-zemplínskeho seniorátu Helianthus. Bol to trojdňový výlet. Program na každý deň bol svedomite pripravený. Nik sa nenudil a určite nikomu nechýbal ani televízor. Priviezli sme sa autami a po ubytovaní sme sa všetci stretli v jedálni pri spoločnej večeri a modlitbe, po ktorej nasledovali vzájomné rozhovory na rôzne témy, či už osobné, alebo cirkevné.

Ďalší program v úvodný večer nám pripravil Vladko Hajduk, ktorý sa zamýšľal nad prvou kapitolou listu Titovi. Po jeho výklade nasledovala živá diskusia. Zaspievali sme si niekoľko piesní z Evanjelického spevníka a po hlavnom večernom programe sme si pozreli film z Francúzskej produkcie „Nedotknuteľný“.

Druhý deň v sobotu po raňajkách a rannej pobožnosti si snáď každý prišiel na svoje. Jedny absolvovali túru do obce Zlatá Baňa, druhý ku prameňu vody Kyselka a iný zase strávili dopoludnie pri vedomostných hrách. Po chutnom obede, kávičke, dobrých koláčikoch a oddychu, sme sa niektorí vybrali do aquaparku Delňa do Prešova.

Večer bol bohatý na program, ktorý pre nás pripravilo predsedníctvo zboru s mládežníkmi. Hostami programu boli členovia misie „deti Afriky“ z cirkevného zboru Košice Terasa, ktorí nám

priblížili ťažký život ľudí v Tanzánii. Niektorí dobrovoľníci podporujú vzdelávanie miestnych detí mesačnými príspevkami, ktorými platia deťom vzdelávanie v miestnej škole. Vysvetlili nám, ako je to, keď si niekto chce adoptovať dieťa na diaľku. Hovorili o tom, čo to všetko obnáša a premietli nám fotky z niekoľkodňového pobytu v tejto oblasti.

Naša mládež si na sobotný večer pre nás pripravila vedomostnú

súťaž „Páli vám to“. Druhú kapitolu listu Titovy nám vysvetlil brat dozorca a po večernej väznej téme sme mali Biblický kvíz. V nedeľu sme sa prebudili do pekného rána. Po modlitbe a raňajkách sme sa niektorí na izbách pobalili. Mali sme bohoslužby, na ktorých sme s bratom farárom dokončili poslednú, tretiu kapitolu listu Titovi. Účastníkmi na týchto bohoslužbách bol aj personál zariadenia Heliantus. Po chutnom obede sme sa rozlúčili, poďakovali za

starostlivosť, a obohatení zážitkami z výletu sme sa osobnými autami vracali domov do bežnej reality.

Vyslovujem veľké ďakujem všetkým, ktorí nám pripravili milé chvíle strávené s Bohom v kruhu veriacich bratov a sestier. Ďakujem Pánu Bohu za takýchto ľudí v našom cirkevnom zbore.

Ružena Verščáková

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

⇒ Ako postupujeme s výstavbou nájomných bytov na starej fare:
 Určite aj vás zaujíma, čo nové sa deje v projekte výstavby nájomných bytov. Po rozhodnutí zborového konventu o zapojení obce sme zvolali správnu radu Karmel n.o. na ktorej sa malo odhlasovať, že obec Obišovce vstupuje 51% podielom do našej organizácie. V priebehu týždňa však prišla informácia, že žiadať dotáciu z Fondu rozvoja bývania môže len nezisková organizácia, ktorá ma na území svojho pôsobenia priemyselný park. Zasadnutie správnej rady sme teda zrušili a čakáme na odpoveď, či súkromné firmy ako Frucona alebo rozvodňa Lemešany, ktoré pôsobia v katastri obce Obišovce, sa môžu považovať za priemyselný park, a či teda naša nezisková organizácia spĺňa túto podmienku pre žiadanie dotácie.
 Ak túto podmienku nesplňame, tak náš projekt v tomto bode budeme musieť ukončiť. Myslím, že všetci vieme, že to nebude jednoduché, aj keby sme sa cez tento bod dostali. Tých problémových vecí môže byť ešte oveľa viac. Zatiaľ čakáme na odpoveď.

*Blahoželáme!***1.1.2015 – 31.3.2015****50 rokov**

Slávka Šeňová, Kysak 33
 Slávka Tabačková, Kysak 347

55 rokov

Zdenka Jamnická, Kysak 357

70 rokov

Alžbeta Štofánová, Obišovce 93

80 rokov

Oľga Gašová, Kysak 69

65 rokov

Eudmila Jašková, Drienovská Nová Ves 28
 Eduard Polohár, Drienovská Nová Ves 52
 Anna Zuščinová, Kysak 77

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Fusion

Už dlhšiu dobu v našom cirkevnom zbere premýšľame nad tým, ako získať nových členov, a tým zaplniť zvyšné lavice v našich kostoloch. Nie je to ojedinelá a nezvyčajná snaha. O to isté sa v skutočnosti snažia mnohé cirkvi, spoločenstvá, spolky a všetky záujmové skupiny vôbec. Veď aký zmysel by mali bez ľudí, ktorí ich tvoria?

Poslaním cirkvi nie je len mať dostatočný počet členov a vykonávať istú pravidelnú činnosť. Ide o to oslovovať nových ľudí a šíriť dobrú správu (evanjelium) ďalej do sveta (Mt 28:19-20).

Existuje viacero stratégií, ako na to, no uvediem len dve najčastejšie. Prvou je tzv. „sieťová práca“, ktorej podstatou je slúžiť samostatne, vo svojom bezprostrednom okolí, t. j. doma, v práci, medzi kamarátmi, spolužiakmi a v podstate vo všetkých prirodzených vzťahoch, ktoré každý z nás má. K takejto evanjelizácii sme v našom zbere pravidelne povzbudzovaní a je pre nás „najľahšia“. Menšou nevýhodou je fakt, že ak nejaký človek neprichádza do kontaktu s kresťanom, nemá ako zistiť, že „Boh je dobrý a kresťania sú fajn“. Druhá stratégia sa nazýva „priekopnícka evanjelizácia“. Tento druh evanjelizácie má tri základné charakteristiky: prvou je zasiahanie ľudí v našom okolí, s ktorými sme zatiaľ žiaden kontakt nemali, za druhé, nie je vykonávaná jednotlivcom, čiže potrebuje zázemie (zdroje a ľudí z miestnej cirkvi) a za tretie, snaží sa menším počtom ľudí kontaktovať čo najväčší počet nekresťanov (Laurence Singlehurst – Efektívni a citlivá evangelizácie).

Práve takouto priekopníckou evanjelizáciou je aj projekt FUSION. FUSION je zameraný na tvorenie vzťahov s ľuďmi mimo cirkvi prostredníctvom hudby. Ide o vytvorenie rock-pop-gospelového speváckeho zboru so sprievodnou kapelou. Tento zbor spoločne navštevuje rôzne moderné piesne, ktoré tínedžeri počujú denne v rádiu alebo na internete. Výstupom nácvikov je koncert pre rodičov a verejnosť pri rôznych príležitostiach v obci. Cieľovou skupinou sú teda tínedžeri, ktorí prídu, aby sa naučili spievať a hrať na svoj obľúbený hudobný nástroj a zistia, že Boh je dobrý a kresťania fajn. Súčasťou nácviku je aj krátke zamyslenie, ktorým sa mladí ľudia učia mravným hodnotám, správne sa v živote rozhodovať a vyvarovať rôznym nástrahám, ako sú napr. cigarety, drogy, či alkohol. Na skúškach nesmie chýbať aj kopec hier a občerstvenie.

Už pred pár mesiacmi sme dostali ponuku od Banskobystrického zboru cirkvi bratskej, v ktorom FUSION úspešne funguje pár rokov, o odštartovanie projektu aj u nás. Myšlienka budovania kresťanských hodnôt v mladých ľuďoch týmto spôsobom nás veľmi oslovila, a preto sme sa po dlhšom zvážení rozhodli, že to vyskúšame. FUSION v našom zbere by mal začať už vo februári, a tak prosíme aj o vašu podporu, či už modlitbami alebo rôznou pomocou, potrebnou pre fungovanie. Ďakujeme.

Vladimír Hajduk

Ahojte deťurence !

Máme tu opäť Vianoce, a aj jeden nedokončený vianočný stromček, ktorému chýbajú ozdoby. Môžete mu ich dokresliť ☺
A tajnička Vám pripomenie, koho narodeniny vlastne majú Vianoce ☺

1	2	3	4	5	6	7

1. Farba snehu
2. Jedlo v strede dňa
3. „Vtip“ inak
4. „Trieska“ inak
5. V noci sa nám sníva ...
6. 2.Mojžišova 12,22 – zväzok ...
7. Patriaci nám

Pane, nauč ma niečo od tejto prostitútky

Teraz sa už môžem po rokoch priznať, že keď som išiel do seminára, ťažko som to znášal. Bol som naučený na iný spôsob života: karate, horolezectvo, puška, kone, les... a zrazu šok.

Prvý noc v seminári som otvoril okno a predom mnou bol štvormetrový múr. Hľadal som chyty, vstupy, akoby som ten múr ako horolezec preliezol. Obdivoval som mladých 18-ročných chlapcov, ktorí prišli so spevom a radosťou a tichučko som im závidel. Bože, daj aj mne radosť. Ja som mal 30 rokov, dlhé vlasy, strapatý, neoholený... a bolo treba sa zrazu holiť, česať, obliekať do reverendy.

Prvý raz nás pustili domov na Dušičky. Bohoslovci vedia, ako to vyzerá s návštevami: tetka, babka, krstná, treba obísť všetky domy. Druhý deň mi vyšiel čas aj na iné domy, aj na verejný dom, kde som predtým už bol.

Vošiel som do dverí, naraz vybehol oproti mne veľký pes, oňuchal ma a keďže si ma pamätal, vrátil sa nazad. Oproti dverám sedel chlap, ktorý hral karty, mal v ruke kartu a išiel prebiť. Keď ma uvidel, cigareta mu skoro z úst vypadla... Všetci stíchli.

Naraz som zbokou zbadal ženu, môžeme ju volať Mária Magdaléna. Ak to poviem drsnejšie, tak prostitútka. Žlté vlasy, silno odfarbené, ona nebola namaľovaná, ale natretá. Hrubo natretá. Čierneho-modro-zelené oči, červené jablká umelo na lícach a pomarančové ústa.

Táto žena sa rozbehla proti mne. Pomyslel som si: Ide ma zvaliť? Chytila ma za ruku... a chcela ju pobožkať. Stiahol som ruku... Prečo mi ju ide bozkávať? Čo som svätiec? A skôr než som si to uvedomil, dostal som pusu na líce. Pomarančová, marhuľová.

Tá žena sa vrátila naspäť a pustila sa do plaču. Spýtal som sa ich hovorcú:

„Čo sa jej stalo?“

„Vieš, Maroš, ona ťa čakala...“

„Ako čakala?“

„Čakala... Keď pustili na Dušičky bohoslovcov domov, ona povedala, že prídeš. My sme jej všetci hovorili, že už nie, už išiel študovať za farára a do tohto verejného domu už nikdy nevstúpi. Ona jediná nás presviedčala, že prídeš.“

Hovorili sme jej stále: Neprišiel včera, nepríde ani dnes. Maroš, a ty si prišiel!“

Ticho zvesili uši, ani nepípli.

(Duchu Svätý, teraz by som mal niečo povedať. Ale čo?)

Pristúpil som k tej žene. Predbehla ma. Chytila fľašku, neviem čo v nej mala: „Ak mi chcete rozprávať o Bohu, toto je môj Boh. Ak budete rozprávať niečo iné, roztrepem vám ju o hlavu...“

„Milá pani, toto nie je váš boh. Boh, ten istý Boh, ktorý je aj mojím Bohom, je niekto celkom iný. Je to Ten, ktorý vás neprestal milovať. Ujasníme si jednu vec: On vás neprestal milovať a miluje vás takú, aká ste. Nemusíte ani maličkom pohnúť, ani sa zmeniť, nič. Boh nemiluje podmienične ako my ľudia. Boh miluje nepodmienične, on ťa má rád takú, aká si!“

Rozplakala sa, pustila fľašku a plakala silno. Tie farby na jej tvári

sa jej začali rozlievať ako dúha, všetko sa zlialo, začala si utierať slzy, sliny, všetko.

Pozrel som sa bocom a tam som zbadal muža, bez ženy, ako leží na posteli. Spoznal som ho. Pane, Bože, Duchu Svätý, veď ja toho muža poznám. Bol to žobrák, alkoholik, mohli by sme ho nazvať lotor, darebák, gangster. Ak by ste mu dali akýkoľvek prívlastok, vždy by ste sa trafili. Mohli by sme podľa Svätého Pisma citovať, prečo mu nepomôcť.

Keď sme chodili do kostola, či z kostola, on tam ležal v tráve, doriadený, špinavý. Bol to ochrnutý chlap... a predstavte si, táto žena, prostitútka, ho zdvihla, okúpala, nakrmila, uložila do svojej posteľe. Nemala z neho nič ako zo svojho zákazníka, keďže bol ochrnutý.

Keď som to videl, začal som sa modliť: Pane Bože, aký škaredý obal, aké krásne jadro som tu našiel. Pane, nauč ma niečo od tejto ženy, od prostitútky. Aby som sa nevyhovárал a ešte sa maskoval Svätým Písmom. Pane, nauč ma, aby som pomáhal ľuďom tak, ako táto žena. Bože, aký škaredý obal, ale aké krásne jadro som našiel. V tomto dome plnom pelechu nádherné jadro, nádherný diamant.

Obrátil som sa k tej žene, uslzenej, rozmazanej:

„Prečo ste to urobili?“

Povedala to drsne: „Čo som ho mala nechať, nech zdochne ako pes?“

Pristúpil som k nej a hovorím jej: „Milá pani, ja neverím, že vy budete zatratená, neverím tomu...“ Rozplakala sa silnejšie. Keď doplakala, poutierala sa a hovorí: „Keď vy budete farárom, pôjdem k vám na spoved!“ Splnilo sa to po rokoch, Prozreteľnosť Božia to tak chcela, predstavte si to.

Tesne pred jej smrťou ma zavolali, dobehol som ešte v montérkach do nemocnice. Nemôžem vám povedať hriechy, ale môžem povedať, že to bola taká krásna spoveď, že som si povedal: Pane, je pravda, čo si hovoríš: Mýtnici a prostitútky nás predídu do Božieho kráľovstva.

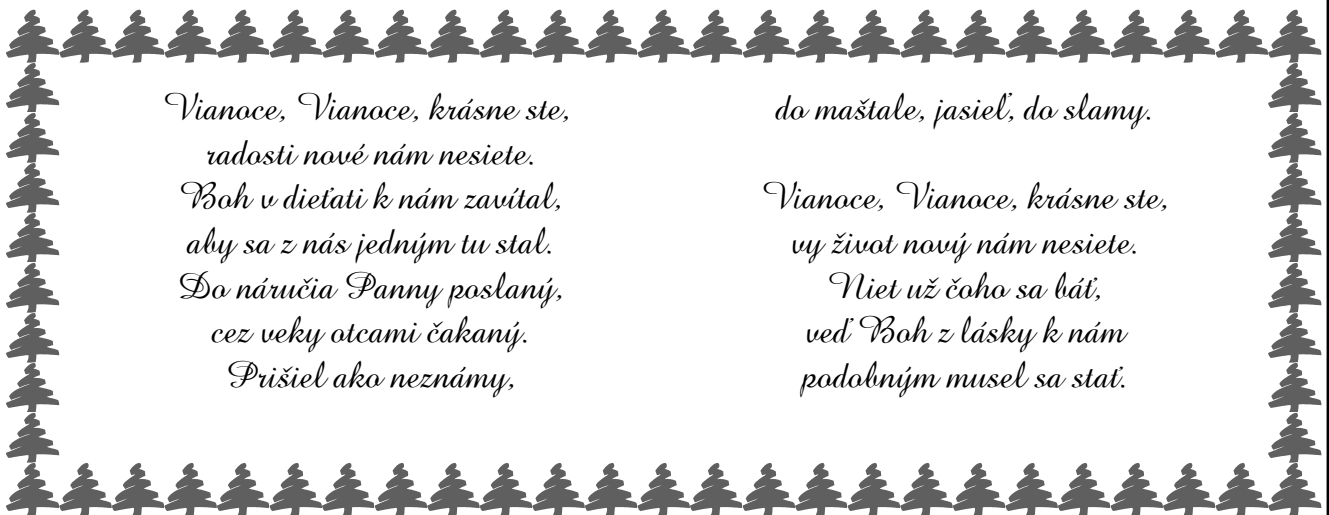
Pre akú vlastnosť? Pre pokoru. Veľkí hriešnici a veľkí svätci. Oni sú pokornými ľuďmi, nepotrebujú sa robiť pred druhými, akí sú cnostní. Oni sú blízko pri Bohu, lebo sa hnusne nenafukujú. Naporovnávajú sa so susedom, kto je lepší, kto chodí viac do kostola, na prijímanie.

Veľkí svätci a veľkí hriešnici toto nerobia. Porovnávajú sa s Ježišom a vždy vedia, že sú maličkí, sklopia oči.

Priznám sa vám, keď mi je ťažko, modlím sa k tejto žene, nemodlím sa za ňu. Možno je tu nejaký dogmatik, ktorý by ma chytil za ucho. „Pani, na zemi som vám pomohol, však? Teraz vy pomôžte mne, zhora. Prosím. Máte blízko k Ježišovi, pomôžte, vyproste, veď je to pre mojich chlapcov a dievčatá.“

Títo ľudia nás často predbehnú.

Maroš Kuffa
(zdroj: internet)

*Vianoce, Vianoce, krásne ste,
radosti nové nám nesiete.
Boh v dietati k nám zavítal,
aby sa z nás jedným tu stal.
Do náručia Panny poslaný,
cez veky otcami čakaný.
Prišiel ako neznámy,*

*do maštale, jasiel, do slamy.
Vianoce, Vianoce, krásne ste,
vy život nový nám nesiete.
Niet už čoho sa báť,
veď Boh z lásky k nám
podobným musel sa stať.*

...nenáhlivý, ale pamätlivý...

Od detstva si pamätám vetičku, ktorú moja stará mama opakovala vo svojom živote veľmi často. Hovorila: „Pán Boh nenáhlivý, ale pamätlivý a dluho, dluho zhovívajici.“ Nemôžem si pomôcť, ale toto mi prišlo na um po tom, čo som sa dozvedel, čo nové sa deje v našej cirkvi. Ale začnem trochu nedávnou históriou.

Tohto leta, keď sa mleli veci okolo bratislavského farára Maroša Šefranka, napísalo staršie vedenie Spoločenstva evanjelickej mládeže list, v ktorom sa postavili na jeho stranu a vyjadrili mu týmto podporu.

Citujem: **Rozhodli sme sa nahlas, verejne a zreteľne postaviť za brata farára Maroša Šefranka a vyjadriť mu podporu.**

V závere tohto listu oznámili: **Preto sme sa rozhodli, že ako SEM sa nezúčastníme pripravovaných IV. Evanjelickej cirkevných dní v Spišskej Novej Vsi, a odstupujeme od programu, za ktorý sme ako SEM boli zodpovední.**

Bol to ich názor, na ktorý mali plné právo. Ušlo sa im za to z vedenia cirkvi zopár slov kritiky, ale aj komentár, že také spoločenstvo evanjelickej mládeže vlastne ani nepotrebuje. Od júna do decembra bolo na túto tému ticho a ja som si myslel, že vedenie cirkvi tento ich názor prijalo a rešpektuje ho. Ale zrazu, kde sa vzal, tu sa vzal, napísal brat Vagaský, riaditeľ GBÚ, dokument s názvom - **Program obnovy mládežníckej práce v ECAV.** V úvode tohto dokumentu sa píše, že SEM urobila v minulosti aj mnoho dobrého, ale v súčasnosti vnáša do cirkvi dvojkolajnosť a tak sa jej treba „zbaviť“. To slovo „zbaviť“ sa v kresťanských dokumentoch samozrejme nenachádza. Predsedníctvo cirkvi to urobilo tak, že v ECAV vznikne nové spoločenstvo evanjelickej mládeže pekne v cirkevných zboroch, ktoré bude účelovým zariadením cirkvi.

Otázkou ale je: Kto tieto nové spoločenstvá bude zakladať? Veď v mnohých zboroch mládež vôbec nefunguje. Odpoveď nájdete v tomto dôležitom dokumente. Zakladať ju bude každý farár v zbore, pretože keď ju založí, dostane navyše k svojmu 450,- eurovému platu v KVP (kvalitatívny príspevok) 5% navyše. Nie je to úžasné?

Čo sa tomuto novému projektu dá vyčítať? Veď predsedníctvo cirkvi myslí na našu budúcnosť. Ide o to, aby sa v našich zboroch rozbehla práca s mladými ľuďmi, aby sa nevytvárala dvojkolajnosť. A nová mládežnícka organizácia to určite zabezpečí. Takže tento materiál už prerokovali so seniormi, je bodom rokovania na Generálnom presbyterstve, a čochvíľa asi uzrie svetlo sveta. Aj keď sa seniory na stretnutí s biskupmi proti takémuto rozdeľovaniu ozvali.

Bolo by to fajn, keby sa dalo zabudnúť na to, čo sa dialo v júni. Mám pocit, že nie len Pán Boh je nenáhlivý a pamätlivý, ale aj predsedníctvo našej cirkvi. **Na postoj SEMu sa v Bratislave nezabudlo!** Nesúhlasili ste, a tak budete nahradení! Máme moc, a veci si zariadime aj bez vás.

Ale ono to nie je prvýkrát. Ozval sa brat Šefranko, tak v Generálnom presbyterstve skončil. Veď vraj okradol bratislavský cirkevný zbor o tisíciky eur. Ozval sa brat senior Roman Porubän, a dostal napomenutie. Samozrejme, že za niečo iné. No a pokračuje to aj bratom Danišom, dozorcem západného dištriktu - konateľom Reformaty, ktorá spravovala cirkevný majetok. Aj

keď synoda Reformatu nezrušila, Generálne presbyterstvo ju na prvom zasadnutí po synode zrušilo bez rozhodnutia najvyššieho orgánu cirkvi. A brata Daniša už čaká „vyhadzov“. Čo čakal, keď sa podpísal ako signatár pod petíciu? Aj tak sa ozýval príliš často a tiež vnášal do cirkvi dvojkolajnosť. No a takýchto vecí postupne každý nový týždeň pribúda.

Nie len Pán Boh je ...pamätlivý, ale aj predsedníctvo cirkvi, škoda, že ten záver tohto starodávneho výroku si veľmi neosvojili. Pán Boh je navyše ...dluho dluho zhovívajici.

Ako veriaci ľudia, by sme si mali všetko vysvetľovať po dobrom. Tak sa to nejak pokúsím vidieť v tom lepšom svetle.

Lepšie svetlo:

„Spoločenstvo evanjelickej mládeže možno potrebuje pomocť s prácou s mladými a tak naša cirkev založí novú organizáciu, ktorá privedie k Bohu ďalšie desiatky až stovky nových ľudí, a tie mládežnícke organizácie budú raz spolu spolupracovať a navzájom si pomáhať. Možno Reformata potrebovala novú krv a nový pracovný potenciál, a aj keď mala každý rok veľmi slušné výsledky z tých niekoľkých starých budov v Bratislave, tak bolo veľmi múdre všetkých ľudí odtiaľ vyhodíť a dať tam nových, ktorí budú pracovať na 150% a prinášať každoročne o stovky tisíc eur viac. Možno seniory ako Olejár, či Porubän sú skutočne najhoršími seniormi v našej cirkvi a pre ich dobro ich treba pošpiniť pred všetkými členmi ECAV. A všetci tí, ktorí kritizujú prácu predsedníctva ECAV, sa absolútne nevyznajú v tom, ako by cirkev mala fungovať a vôbec im o dobro cirkvi nejde. A predsedníctvu, ktoré sa snaží o zmierenie a pokoj, len hádžu poleňá pod nohy.“

Neviem, či toto je reálne vysvetlenie vecí, ktoré sa dejú. Možno niektorým sa to zdá ako cesta pokoja, zmierenia, transparentnosti, ale mne nie.

Ak by vám išlo o pokoj a zmierenie, začali by ste zakladať novú organizáciu kresťanskej mládeže v tak rozhádanej cirkvi? Ak by vám išlo o pokoj a zmierenie, zrušili by ste bez rozhodnutia synody Reformatu, aby ste sa dostali k jej peniazom (ten návrh bol už tri roky po sebe na synode a nikdy zaň synodáli nezahlasovali)? Ak by vám išlo o pokoj a zmierenie, surovo by ste šľapali a likvidovali ľudí, ktorí sa kriticky ozvali voči vašim rozhodnutiam?

Vyzerá to ako obyčajná primitívna pomsta. A to je na tom to najsmutnejšie. Veľa možností zmeniť tieto veci nemáme, ale máme aspoň jednu možnosť. Môžeme sa veľa modliť za predsedníctvo cirkvi, aby sa takáto pomstyctivosť v ich konaní neobjavovala, pretože to našej cirkvi škodí, a všimajú si to ľudia aj mimo cirkvi ale aj v cirkvách, s ktorými ECAV spolupracuje v zahraničí.

Neviem, čo k tomu ešte dodať, tak aspoň jednu dobrú správu z Bratislavy: vyšetrovateľ prokuratúry zastavil trestné stíhanie vo veci rozkrádania cirkevného majetku v Bratislave. Meno brata farára Maroša Šefranka by malo byť očistené. Neviem či sa mu predsedníctvo za takéto pošpinienie mena ospravedlní pred celou evanjelicou verejnosťou, a či sa o tom objaví aspoň nejaká správa v Evanjelickom posli. Ono, urobiť z niekoho zlodēja bolo veľmi jednoduché. Uvidíme, či bude dost charakteru u niektorých ľudí, aby dokázali teraz povedať aj: „prepáč, bola to chyba.“

Jaroslav Petro

Podstata Vianoc

Obdobie pred koncom kalendárneho roka sa nám neodmysliteľne spája s prípravou dobrôt, veľkým upratovaním, zháňaním vhodného darčeka, ktorý by toho druhého prekvapil a potešil. Obdobie pred koncom roka sa nám spája samozrejme so sviatočnými chvíľami, ktoré trávime spoločne v tom rodinnom kruhu. Keď som spomínal dar, ktorý človek zháňa pre svojho blízkeho, aby ho potešil a obdaroval, nezabudnime ani na ten najvzácnejší dar, ktorý sme v Pánovi Ježišovi Kristovi prijali.

Dnešným trendom je spojiť si dokopy azda čo najviac vecí, aby človek nemusel nikde dvakrát chodiť, alebo sa niekde cestou zastavovať. Ale určite mi dáte za pravdu, že je dobré sa zastaviť a oddýchnuť si. Akoby sa vymaniť z toho kolotoča povinností, ktorý tento dnešný spôsob života dennodenne ponúka. Počas Vianoc je čas, ktorý by rodina mohla a aj mala stráviť spoločne, a nanovo si uvedomiť, čo nám tento sviatok dáva aj z tej duchovnej stránky, no mnoho ľudí radšej ten čas využije na výhodné výpredajové nákupy. A tak nejdeme za svojimi blízkymi, s ktorými by sme strávili aspoň kúsok dňa, ale radšej zaplníme priestory predajní.

Iná otázka, ktorá sa nám tu natíska, znie: vieme dnes náš čas venovať svojim blízkym? Využili sme sviatočný čas na zastavenie sa a návštevu svojich príbuzných, ktorú toľko odkladáme?

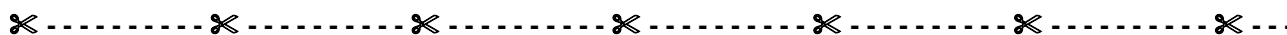
Mnohé reklamy s vianočnou tematikou nás v úvodzovkách pripravovali na Vianoce už veľmi skoro. Každým rokom sa tie reklamy začínajú skôr. A potom, keď už naozaj nastane čas Vianoc, čas, kedy si pripomínáme narodenie Božieho syna – Pána Ježiša Krista, nevieme prežiť tú pravú radosť

z nekonečnej Božej lásky k nám ľuďom („Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ J 3,16), ktorá by nás mala naplňovať. Pre nás aj tohto roku, počas týchto vianočných sviatkov je dôležité uvedomiť si podstatu Vianoc. Mnohí ju vidia len v nakupovaní darčekom, zhone, aby bolo všetko pripravené a ostatné veci idú bokom. Potom si uvedomia, že

plný stôl im nevie a ani nedokáže ponúknuť spoločenstvo s blízkymi a drahými ľuďmi. Ale my, ak chceme pochopiť podstatu Vianoc, musíme sa pýtať nie čo, ale kto je podstatou Vianoc. A tým, kto je podstatou Vianoc, je Pán Ježiš Kristus. Vianoce bez Ježiša nemajú zmysel, sú prázdne, niečo im chýba. Je to ako banka bez peňazí, ako obchod bez tovaru – nemá to jednoducho zmysel. Vianoce majú zmysel vtedy, ak vieme, že Dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný. On je tým pravým a najväčším darom, ktorý je určený každému jednému z nás. Je len na nás, či tento dar do svojho života prijmeme alebo ho odmietneme. Pán Ježiš však chce presvietiť aj temnotu toho nášho života.

Ja vám všetkým bratia a sestry želim, aby ste prežili pokojné, Božou láskou podstatu Vianoc a celého tohto obdobia. Veď Boží Syn je daný pre všetkých. A túto pravdu si nanovo v nekonečnej Božej láske a Jeho synovi – Ježišovi Kristovi uvedomujeme a prežívame.

Peter Szekely

Milí dospeláci ☺

pripravili sme si pre vás menší kvíz, alebo štúdium, ako to niektorí voláte ☺ Tentoraz som sa rozhodol pre niečo, čo ste sa niektorí učili už dávno, iní len dávnejšie a niektorí len nedávno. Sú to otázky, ktoré sa učia konfirmandi, a tak my, ako dospelí členovia našej cirkvi, by sme na ne mali poznať odpovede. Verím že nikomu z vás to nezaberie veľa času ☺

1. Akej smrti sa nám treba báť? _____
2. V akej reči bola napísaná Stará zmluva? _____
3. Ktoré sviatosti máme v našej cirkvi? _____
4. Čo je jadrom Božieho zákona? _____
5. Čo je stredobodom - centrom Biblie? _____
6. Čo je cirkev? _____
7. Čo je viditeľným znamením pri Večeri Pánovej? _____
8. Ktorá je prorocká kniha Novej zmluvy? _____
9. Kto je môj blízny? _____
10. Aký hriech rozoznávame? _____
11. Kto a kedy založil cirkev? _____

Čítam - čítaš - čítame...

Rady skúseného diabla
Clive Staples Lewis
Vydavateľstvo Porta Libri

Clive Staples Lewis sa narodil v meste Belfast v Írsku v roku 1898 ako syn advokáta a dcéry irského anglikánskeho pastora. Bol veľkým priateľom J. R. R. Tolkiena (autora Hobita a Pána Prsteňov), s ktorým ho spájala láska k literatúre a pod ktorého vplyvom konvertoval z ateizmu na kresťanstvo. Možno práve preto Lewis venuje túto knihu práve Tolkienovi.

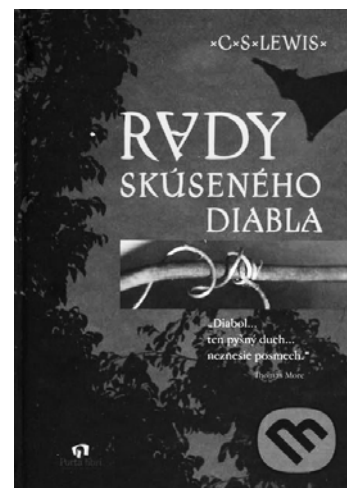
Kniha Rady skúseného diabla vychádzala pôvodne ako články v dnes už neexistujúcich novinách The Guardian. Odvtedy sa však teší veľkému úspechu v mnohých krajinách sveta.

Nájdeme v nej 31 listov skúseného pekelného úradníka Krutodlaka (orig. Screwtape) jeho synovcovi Svrabomilovi (orig. Wormwood), ktorý sa ešte len učí ako zvädzať človeka ("pacienta") ku hriechu a zabezpečiť mu tak večné zatratenie. V jednotlivých listoch sa Lewis dotkne tém ako modlitba, duchovná pýcha, Cirkev, smrť, večný život,... Keďže sú písané z perspektívy „staršieho pekelníka“, vidíme zrazu úplne iný pohľad na duchovný svet. Stáva sa pre nás reálnejším, a núti nás zamyslieť sa nad tým, ako vnímame Boha, náš vzťah s Ním a duchovný – ten reálnejší svet. Hneď v prvom liste čítame radu pookúšiteľovi Svrabomilovi: „nezabudni, že on (človek – pozn. autora) na rozdiel od Teba nie je iba duch. Pretože si nikdy nebol človekom (ach, akú má v tom náš Nepriateľ (Boh – pozn. autora) odpornú výhodu!), nevedomuješ si, ako ich zotročuje tlak obyčajných vecí.“ Možno vás spočiatku zaskočí, že všetko je písané akoby hore nohami, ale práve preto poskytuje táto kniha unikátny pohľad na kresťanstvo.

Ja osobne som túto knihu čítala už viackrát a pravdepodobne ešte aj mnohokrát budem. Pri jej čítaní si vždy uvedomím, ako často sa nechávam oklamať tým Zlým a zabúdam na to, že (slovami C. S. Lewisa) „Nepriateľ (Boh – pozn. autora) má zvláštny sen ako premení tie všetky odporné ľudské červy v to, čomu on hovorí „moji milujúci slobodní služobníci“ (používa slovo „synovia“), a touto nenapraviteľnou láskou a nepriradeným spojením s týmito dvojnými živočíchmi zneuctuje celý duchovný svet. On túži po ich slobode...“

Ak by som mala túto knihu opísať tromi slovami, boli by to – nevšedná, výstižná a plná Ducha. Rady skúseného diabla sú jednoznačne knihou, ktorú si treba prečítať.

Denisa Harčarová

Rozhovor s br. Dušanom Kosturkom

1. Veľa členov cirkvi patrí medzi formálnych kresťanov. Čím to je, že ty patíš medzi tých aktívnych?

Moji rodičia mi odmalička hovorili, že ak niečo robíš, rob to celou myslou, celým srdcom a celou silou tak, aby si sa za svoje činy nemusel hanbiť a aby tvoje snaženie malo hlavu aj päť.

1. Si presbyterom, kurátorom, spevák v spevokole, si členom redakčnej rady. Čo ťa na jednotlivých službách baví?

Toto všetko robím zo svojo presvedčenia, hoci to tak nie vždy vyzerá, a mám iste aj medzery vo svojom počinaní. Najradšej však spievam, a baví ma spievať s citom tak, aby to neznelo falošne.

3. V rodine ste viacerí, ktorých možno považovať za „pilieri zboru“. Čím to je?

Nenazval by som nás „piliermi“, skôr dielikmi mozaiky nášho zboru, kde by každý jeden náš člen si mal zodpovedne a čestne zastávať svoj post a svoju funkciu. Veď náš život nie je taký dlhý, a preto by sme si mali našim konaním navzájom pomáhať a rozvíjať talenty dané od nášho Pána.

4. Ako presbyter máš zodpovednosť aj za duchovný stav a rast cirkevného zboru. Ako si predstavuješ náš cirkevný zbor, ak by mohol byť dokonalý a ideálny?

K dokonalosti nám, ľuďom, chýba veľa, ale myslím si, že ak by každý rodič, ktorému záleží na duchovnom raste jeho detí „pritrdil“ a viedol ich svojím osobným príkladom, určite by nás bolo v nedeľu v kostole viacej a viacerí by sa venovali práci v cirkvi. Väčšina našej mládeže však po konfirmácii ustrnie vo vývoji, a lákajú ich viac počítače a sladké ničnerobenie, ktoré je však na škodu nielen im, ale aj našej cirkvi.

5. V rámci úloh v redakčnej rade ti pripadli na starosť rozhovory. Ak by si mohol, a neexistovali by žiadne obmedzenia časové, jazykové, ani žiadne iné, s kým by si chcel urobiť rozhovor?

Ak by to bolo možné, chcel by som sa pohovárať a zverejniť tento rozhovor s emeritnými biskupmi Júliusom Filom a Ivanom Osuským

o tom, ako sa oni pozerajú na súčasné dianie vo vedení našej cirkvi a čo by oni na tom zmenili k lepšiemu.

6. Máš reportérsky vzor?

Mojimi vzormi, ak by sa to dalo tak charakterizovať, sú športoví komentátori Karol Polák, Gustáv Mana a hlavne Gabo Zelenay, ktorého považujem za najlepšieho, akého poznám. Je však veľmi ťažké rovnať sa im, pretože také možnosti, ako mali oni a takú slovnú zásobu i vynaliezavosť v každej situácii hoci-to nemá.

7. Podel sa s nami o situáciu, keď ťa pri vedení rozhovoru niečo oslovilo.

Najväčší dojem vo mne zanechal rozhovor s našim bývalým farárom Ladislavom Fričovským u nich doma v Košiciach. Bol som u nich spolu so svojou manželkou niekoľko hodín a on zanietene hovoril o svojom pôsobení v našom zbere a na fare v Obišovciach.

8. Mal si aj rozhovor, ktorý by sa dal nazvať „kurióznym“? Čo sa stalo?

Skôr cesta k vybranému na rozhovor. Keď som išiel do Suhej Doliny za Paľom Benkom, išiel som autom z Obišoviec do Ruských Peklián, a na ceste boli pováľané stromy od ťažby dreva, takže som sa musel vrátiť a ísť cez Prešov. Cesta naspäť už bola v poriadku.

9. Aké to je byť „na druhej strane“ (pýtany, nie pýtajúci)?

Je ľahšie pýtať sa, ako odpovedať, no ani jedno ani druhé nie je ľahké. Nesmieš nič vynechať z toho, čo ti kto povedal, ani to prekrútiť, aby z toho nebol trapas, ani nič nepridať, aby to nevznelo takisto zle. Treba len trpezlivo osloviť každého a dať to „na papier“.

Zhovárал sa Daniel Mišina

Rozpis služieb Božích

23.12.2014	Večera Pánova	18:00	Obišovce	VP – bez bohoslužieb
24.12.2014	Štedrý večer	17:00	Obišovce	deti, mládež
25.12.2014	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol; dorast
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.12.2014	2. slávnosť vianočná Pamiatka mučeníka Štefana	8:00	Lemešany	
		9:30	Kysak	spevokol, dorast
		11:00	Trebejov	
28.12.2014	Nedeľa po Vianociach	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 31,15-17; Žid 2,11-13
		9:30	Obišovce	
31.12.2014	Silvester	18:00	Obišovce	
		21:00	Obišovce – zbor. miestnosť	
1.1.2015	Nový rok	9:30	Obišovce	
4.1.2015	Nedeľa po Novom roku	8:00	Kysak	4M 13,25-28; Žid 3,1-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
6.1.2015	Zjavenie Krista Pána mudrcom	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
11.1.2015	1. po Zjavení	8:00	Trebejov	Iz 42,1-4; Kol 1,15-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
18.1.2015	2. po Zjavení	8:00	Kysak	Jer 17,12-14; Ef 1,7-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
19. - 23.1.2015	Týždeň za jednotu kresťanov		spolu so zborní Budimír, Opiná a ref. zborom Vajkovce	- miesta a čas upresníme
25.1.2015	3. po Zjavení	9:30	Obišovce	Hostia: EVS Band + posedenie pri káve
		14:00	Trebejov	Misijné popoludnie
1.2.2015	Nedeľa Deviatnik Predstavenie Krista Pána	8:00	Drienovská Nová Ves	2S 7,18-22; F 3,7-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	
8.2.2015	Nedeľa po Deviatniku	8:00	Lemešany	
		9:30	Obišovce	Výročný zborový konvent
15.2.2015	Predpôstna	8:00	Trebejov	Veľp 8,6-7; 2K 5,18-20
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
22.2.2015	1. pôstna	8:00	Kysak	Mich 7,7-9; Jk 1,12-15
		9:30	Obišovce	- ofera pre generálnu podporoveň
		11:00	Trebejov	
1.3.2015	2. pôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 12,1-3; 2K 6,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	+ VP
8.3.2015	3. pôstna	8:00	Trebejov	Zach 3,1-5; 2K 12,7-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	+ VP
15.3.2015	4. pôstna	7:00	Obišovce	- raňajky pre presbyterov
		9:30	Obišovce	Rodinné bohoslužby
22.3.2015	5. pôstna (Smrtná)	8:00	Kysak	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie + VP
29.3.2015	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie + VP
		11:00	Kysak	Pašie
2.4.2015	Zelený štvrtok	17:00	Kysak	+ VP
		18:00	Obišovce	+ VP